

PREMIS COMERÇ pàg 16
Reconeixement per a les
iniciatives comercials més
destacades d'aquest any

ESPORTS pàg 20
Christian Alarcón, exjugador
de la Monta: "Visc pel futbol,
de vegades entreno massa"

línia ^{13 anys} Nou Barris

Novembre 2022 · Núm. 144 · linianoubarris.cat

L'ús del català entre els joves de Nou Barris és residual

Només el 5% de la gent jove el té com a llengua habitual i l'Ajuntament anuncia mesures per potenciar-lo pàg 3

Cuidar el patrimoni

Primer pas per rehabilitar
les cases barates de Can Peguera pàg 10

Foto: Ajuntament

DES DE L'ESTIU pàg 10
Queixes veïnals a Ciutat
Meridiana per la brutícia
que hi ha al barri

NOU EPISODI pàg 10
Torre Baró torna a patir
talls de llum i vol solucions

PASTISSERIA REFERENT pàg 16
Panes Creativos guanya
un premi pel seu panettone

ASSESSORIA VIA JÚLIA
DES DE 1963

Honestidad y servicio,
nuestro valor desde 1963

Ahora es buen momento para
comprar tu nueva vivienda
y nosotros queremos ayudarte

58 anys 1963-2021

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tel. 933 506 400
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tel. 935 210 640

www.VIAJULIA.COM

Síguenos en:

la Barcelona desconeguda

Ajuntament de Barcelona **BARRIS** Creu d'Hostes de Barcelona

Barcelona Activa TMB

La Casa dels Barris

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure
9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

amic ficcions
L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

15a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO, Batx. o CFGM.
Inscriu-te fins al 31 de gener de 2023 a:
www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations iPhones iPads Llibre electrònic Auriculars sense fils

Organitza: **amic** associació d'amigues i informació comunicació

Amb el suport de: Generalitat de Catalunya Departament de Cultura

Amb la col·laboració de: GENERALITAT VALENCIANA, FUNDACIÓ CARULLA, Ajuntament de Barcelona

Parlar català no està de moda

» L'Ajuntament impulsa mesures per millorar la situació del català a través d'un grup d'experts
 » Les últimes xifres mostren com l'ús del català entres els joves barcelonins continua caient

Guillem Francàs
BARCELONA

El debat entre els que diuen que el castellà està discriminat a Barcelona, i al conjunt de Catalunya, i els que diuen que el català està desapareixent a la ciutat continua a l'ordre del dia. La realitat, tal com mostren les dades, és que l'ús del català entre els joves de Barcelona continua caient. Només el 28,4% del jove el té com a llengua habitual, segons la darrera Enquesta de la Joventut, elaborada amb dades del 2020. El 2015, en canvi, la xifra era del 35,6%.

Analitzant la situació per districtes, a cap dels deu el català es posiciona com a llengua més parlada pels veïns d'entre 15 i 34 anys. Nou Barris és on l'ús de la llengua catalana entre els joves és més residual: només un 5,1% la fan servir de forma habitual. A l'altre extrem hi ha Sarrià-Sant Gervasi, on el 44,9% dels joves parlen el català habitualment. Però tampoc aquí el català s'imposa al castellà, idioma usual del 50,4% del jove.

L'AJUNTAMENT REACCIONA

Conscient de la mala salut del català a la ciutat, l'Ajuntament està impulsant diverses mesures per posar-hi remei en col·laboració amb la Generalitat.

Els esforços s'estan centrant en el foment de la llengua entre els més joves. Tal com explica la sociòloga de la UAB i coordinadora de les accions que durà a terme el consistori, Marta Rovira, l'objectiu és "crear referents dels formats culturals amb què s'expressen els joves i que siguin en català". Algunes de les propostes són portar *influencers* catalanoparlants als instituts o

El català és la llengua minoritària entre els joves als deu districtes de Barcelo. Foto: ACN/Natàlia Segura

crear uns *Jocs Florals Digitals* amb concursos de mems o de vídeos de TikTok: "Ens hem d'adaptar al mercat".

La iniciativa del govern municipal, però, no només serà enfocada a aquest col·lectiu, sinó que s'està treballant en una proposta que toqui tots els àmbits i edats: esport, oci, ciència, empresa, turisme, etc. Per a fer-ho, l'Ajuntament ha creat un grup d'experts en diferents àmbits socials, a més de comptar amb diverses entitats, per fer un recull de propostes –com les ja mencionades– que es posaran en comú per decidir quines són les millors i "entrin al pacte de la llengua", afirma Rovira.

DIAGNÒSTIC DE LA SITUACIÓ

Més enllà de les mesures que puguin arribar, la realitat és que les dades de l'Enquesta de Joventut

situen el català com la llengua subordinada als districtes de Barcelona. Però, quina és la interpretació dels experts?

"Les dades indiquen que la situació del català és crítica, però no irreversible"

Rovira explica que les dades "s'han de contextualitzar" perquè els números parlen de la llengua més habitual: "No vol dir que les persones només utilitzin el castellà o el català". Continua dient que en el cas dels joves és molt habitual fluctuar d'una llengua a l'altra i que, per exemple, en el cas de la població major de 65 anys, hi ha un 30% que no fa servir el català. Teòricament, la generació de joves

és la que més competències té de català, però que no es reflecteix en l'ús habitual on domina el castellà. És aquesta la preocupació dels catalanoparlants.

En aquest sentit, Rovira afirma que "la situació és crítica, però no irreversible". I és que l'Enquesta de Joventut es va ampliar fins als 35 anys, provocant que hi hagi resultats que barregen perfils de joves molt diferents. Aquesta variació de perfils és la que desemboca en dades desfavorables pel català, ja que una persona migrada a Catalunya que faci dos anys que viu a Barcelona és probable que no tingui el català com a llengua habitual.

Per la seva banda, des de la Plataforma per la Llengua, afirmen que les dades són preocupants, però que no els sorprenen per l'evolució que havien tingut. El secretari de la Plataforma,

Francesc Marco, celebra que l'Ajuntament hagi pres mesures, però demana que siguin efectives: "És important que siguin conscients de la situació, però és clau que les apliquin de pressa". Marco afegeix que la col·laboració entre entitats i l'administració és vital i que ells "sempre" tindran "la mà estesa per treballar". Així i tot, remarca que les mesures que apliqui l'Ajuntament són complementàries a totes les iniciatives que la Plataforma ja fa temps que fa.

Marco conclou dient que el pla lingüístic ha d'actuar "amb màxima incidència" als districtes on les dades són més preocupants, però coincideix amb Rovira que la situació és reversible: "Abans buscàvem competència lingüística i ara que la tenim ens hem adonat que necessitem convertir el català en eina social".

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

L'àrea metropolitana no és de Ferraz

per Oriol López, secretari de Coordinació Municipal i Ciutats Grans d'Esquerra Republicana

Foto: Laura Busquets/ACN

Ahores d'ara tothom té clar que un dels objectius estratègics d'Esquerra Republicana de cara a les pròximes eleccions municipals és continuar fent forat a les zones metropolitanas del país, allà on més població es concentra i on tradicionalment l'independentisme ha tingut més dificultats per fer arribar el seu missatge. Una tendència que ha anat variant els darrers anys, en els quals ERC s'ha anat consolidant com a segona força, assolint fins i tot l'alcaldia en grans ciutats, com Sant Vicenç dels Horts, Sabadell, Tarragona, Sant Cugat i Sant Feliu de Llobregat, i també formant part del govern en d'altres, com Badalona, Castelldefels i Montcada i Reixac, per posar alguns exemples. Però ha arribat l'hora de fer un pas més, i aquesta voluntat es pot comprovar en l'elecció dels caps de llista republicans per a les eleccions del pròxim mes de maig. El cas més paradigmàtic és el de Gabriel Rufián, que recentment ha estat presentat com a candidat a l'alcaldia de Santa Coloma i que serà un dels referents més importants en aquesta aposta per continuar creixent en l'àmbit metropolità.

Els darrers 40 anys, els municipis amb més població de les grans àrees metropolitanas del país han estat governats de forma molt majoritària i ininterrompuda pel PSC, que a hores d'ara representa

un model de gestió municipal caduc, basat en el clientelisme i esquitxat, de vegades, per diversos casos de corrupció (cas Mercuri a Sabadell, cas Consell Esportiu a l'Hospitalet, cas Inipro a Tarragona...). En contraposició, des d'Esquerra Republicana proposem el nostre model basat en els valors republicans que ens defineixen des de fa més de 90 anys, amb la transparència, l'honestat i el com-

Per fer realitat un canvi de model cal que el republicanisme continuï creixent a la metròpoli

promís amb el bé comú com a banderes que ens han de permetre transformar els municipis per millorar la vida de la ciutadania.

Això és el que veritablement ens mou: ser al costat de la gent per millorar la qualitat de vida del conjunt de la ciutadania. Amb aquest objectiu treballem des de cadascun dels municipis del país on tenim representació i des de totes les institucions que liderem, començant per la Generalitat de Catalunya. En canvi, la manca de preocupació dels socialistes pel ben-

estar del conjunt de la ciutadania, especialment de les persones que viuen a l'àrea metropolitana, s'evidencia en la pèssima realitat de l'únic servei de Catalunya que gestiona al 100% el govern de l'Estat: Rodalies. ¿De què serveix regalar títols de transport si a l'hora de la veritat les persones que agafen un tren cada matí han de patir les deficiències d'un servei que els provoca l'angoixa de no saber si podran arribar al seu lloc de feina o a recollir els seus fills a l'escola? Ja n'hi ha prou de governar d'esquena a la ciutadania.

Per fer realitat aquest canvi de model cal que el republicanisme continuï creixent a les zones metropolitanas. És imprescindible per poder avançar en els dos grans objectius: d'una banda, ajudar la ciutadania en uns moments de grans dificultats, a causa de la inflació i l'augment dels preus dels serveis, i, d'altra banda, fer créixer el suport a la República catalana, ja que disposar de les eines d'un estat per posar-les al servei de la ciutadania és fonamental per poder millorar, de forma plenament efectiva, la vida de la ciutadania del nostre país. Com bé diu Gabriel Rufián, l'àrea metropolitana no és del PSOE, no és de Ferraz, és de la seva gent. Per això volem comptar amb totes i cadascuna de les persones que viuen a les zones metropolitanas del país per escriure conjuntament el futur. Un futur que volem republicà, pròsper i socialment just.

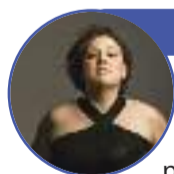
Aquí es piula

El Twitter en paper

@lobservatoridsr

Unes 250 dones i persones amb capacitat per gestar han estat assetjades aquestes darreres setmanes per la campanya "40 dies por la vida" en voler exercir el seu dret a avortar, malgrat la Llei Orgànica 4/2022 que penalitza l'assetjament davant les clíniques acreditades.

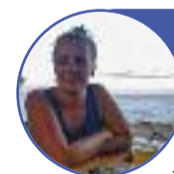
@JimferPau

Des de fa un parell d'anys el meu fill no vol portar leggings ni roba lila o rosa a l'escola, tot i que li encanta vestir-se així. Ahir va tornar del cau i em va dir supercontent que havia pogut dormir amb el seu pijama rosa i que ningú va riure's d'ell. Caps de cau, sou uns cracks.

@punsix

Un motorista ha mort en un accident a la BV-5105 a la Roca del Vallès (Vallès Oriental) per envestida amb un cotxe. Ahir va perdre la vida un camioner a l'AP-2 a Montblanc en un xoc entre dos camions. Ja són 135 les persones que han mort en accident, les mateixes que en tot el 2021.

@yeyaboya

Una de les coses més interessants de la #COP27 [la cimera del clima celebrada a Egipte] és que per primer cop hi haurà un pavelló del Mediterrani, una de les regions més afectades pel canvi climàtic. S'ha de parlar dels seus reptes específics per poder actuar conjuntament.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 6766-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Ajuntament

L'Ajuntament ha donat el tret de sortida al procés de rehabilitació de les cases barates del barri de Can Peguera. D'acord amb els veïns, primer es farà una prova pilot en una illa de vuit habitatges per definir com serà la reforma integral del barri.

pàgina 10

Endesa

El barri de Torre Baró continua denunciant talls de llum de llarga durada en algunes zones. El passat 18 d'octubre més de 200 veïns es van quedar sense llum durant 14 hores seguides per culpa d'una avaria a les instal·lacions d'Endesa.

pàgina 10

Panes Creativos

La pastisseria Panes Creativos de Daniel Jordà s'ha endut el premi al millor panettone tradicional. El guardó es va lliurar en el marc del Gastronomic Forum de Barcelona, que es va celebrar entre el 7 i el 9 de novembre a la Fira de Barcelona.

pàgina 16

El + llegal

líniaNouBarris.cat

- 1 *La Prosperitat celebra mig segle de lluites veïnals*
- 2 *L'educació, eina de transformació*
- 3 *Alliberen una noia tancada contra la seva voluntat en un pis de Barcelona*
- 4 *A l'octubre, sopes per a tothom a Nou Barris*
- 5 *Denuncien una agressió sexual a una dona a la Trinitat Vella*

Safata d'entrada

Des de l'habitació

per Francesc Reina

Hi ha qui ha aconseguit convertir en sentit comú la seva particular concepció de la política. La defineixen com una activitat especialitzada per representar la ciutadania, cosa que fa pensar en diverses idees sobre com exercir-la, no només fent lleis i eleccions, sinó compartint-ne el compliment, una cultura que qüestiona certes psicologies positives que aprofiten les farses per explotar les bones intencions amb marques de mercat i xarxes de beneficència, com han fet amb els bancs d'aliments, o com podria passar amb els menjadors socials. Els beneficiaris poden ser entitats fantasma, es camuflen entre simulacres (educatius, sanitaris, d'habitatge, laborals) dirigits a les majories febles, desorientant el bé comú, denunciant iniciatives valentes amb anàlisis superficials sobre la frustració, que continua comerciant amb remeis artificials, privatitzacions desdibuixades o petits i grans escàndols quan solquen les balances fiscals o certes trapegeries. Un petit grup ha concentrat més poder que mai per decidir sobre el futur de la vida. Tot bonic, però, quan alguna cosa no agrada, recorren a l'as amagat a la màniga per exercir el seu "vet" (encara passa amb els bancs i les elèctriques), com si estiguéssim en una nova edat fosca, que escrivia Bertolt Brecht.

Es fa estrany que no ens hàgim revoltat per temes tan lamentables com el de l'habitatge, sembla que ens hagin posat alguna cosa a la sopa per immobilitzar-nos. Els lloguers abusius i els desnonaments criminals han provocat molts suïcidis, castigant variats perfils humans. El moviment de la indigna-

ció del 15-M o el procés, tan massius com plurals (malgrat banderes i interessos fàctics), han quedat lluny. Força gent concep la lluita en tons èpics quan, potser, necessitem discursos més pacients, dedicats a la sembra, a la cura amantent d'arrels, tiges i fulles que permeti recollir fruits, com suggeria Mike Davis, el profeta de la fatalitat, teòric urbà recentment mort.

A la feina continuem tenint molt poc control sobre les desigualtats, avancem en un continu diàleg amb el soroll del present i fins i tot del passat, entre obstacles i plecs. Una "teoria" que acaba, sovint, depenent de la *happycràcia*, aquesta famosa *know-how* sorgida de la *new age* del moment, amb habilitats que combinen amb cert respecte a la intimitat i una tolerància limitada des de la seva particular ideologia de l'emancipació. Tot i això, l'abandonament de les grans esperances torna a posar de moda una idea antiga: que fem el que ens toca (mantenint el dubte permanent), una mena "d'insurrecció de les consciències" com va dir el filòsof i camperol Pierre Rabhi: "El que ens fa seguir endavant, en última instància, és el nostre amor pels altres". Ens hem d'estimar per defensar-nos millor; hi ha molt d'amor immobilitzat. Els drets socials continuen sent els parents pobres dels drets fonamentals, que no no-

més no es garanteixen, sinó que fomenten desigualtats injustificades a molts àmbits. No hi pot haver justícia en absència d'aquestes obligacions.

Jaume Funes torna a oferir-nos una pista quan ens parla de la devastadora conseqüència del desafecte per manca d'abraçades en època d'infantesa; més enllà del maltractament infantil, aquesta seqüela pot convertir adolescents i adults en éssers amb greus problemes de relació, i ens ha de fer pensar en les resiliències i els victimaris.

A *Les amants d'un jour*, l'enorme Édith Piaf s'endinsa en un territori prohibit per cantar alt i clar sobre el plaer. A les pedres de l'escàndol, s'hi afegeix que tot passava a l'habitació llogada d'una casa de cites. Mina Mazzini també ho va provar amb *Il cielo in una stanza*. Dues cançons que van trencar amb les convencions morals parlant de les carícies en habitacions llogades, rellogades, emprestades, en cotxes, als caixers, als pisos deshabitats controlats per màfies, a les platges dels naufragats, als boscos o al camp, després d'esclaves jornades de la fruita. Arquitectura de rampells, de vegades pervers, sota subtils mirades. Melodies censurades durant anys, que a alguns ens inspiren una tendresa tranquil·la, que insinuen la manca de llocs per estimar.

Línia Nou Barris no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#EspionatgeMadelnSpain

#AgressorsMenors

#DiesDeVagues

@**agenciaacn**: L'informe preliminar de l'Eurocambra sobre Pegasus apunta al govern espanyol com a responsable de l'espionatge a l'independentisme.

@**vallhebron**: Un terç dels agressors dels pacients atesos per violència sexual per l'Equip EMMA [de l'Hospital de la Vall d'Hebron] són menors d'edat. Un 32%.

@**Sicrit**: Ha de ser frustrant ser treballador de Renfe i fer vagues per reclamar coses i que ningú se n'enteri perquè el servei funciona igual de malament que sempre. Escalf.

La ciutat sense carrers

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

El carrer ha mort, afirmava dogmàticament Le Corbusier en la dècada del 1930. Amb aquesta provocadora sentència, l'arquitecte franc-suís proposava una ciutat radiant, la Ville Radieuse, on els edificis s'aixecaven sobre pilars per deixar passar per sota un parc infinit, sense carrers delimitats, i els passadissos dels blocs residencials prenién el paper de "carrers interiors" d'accés als habitatges. Era temps d'entreguerres, en el qual el moviment modern pretenia reinventar la manera d'habitar i construir ciutats, en un intent de reescriure una història que es mostrava tràgica.

El projecte que, malauradament, s'ha començat a construir a l'Àràbia Saudita, The Line, pretén completar, en 50 anys, una ciutat per a 9 milions de persones amb un sol carrer recte de 170 quilòmetres de longitud i una amplada de 200 metres. 170 quilòmetres, perquè se'n facin una idea, és la distància entre Barcelona i Vielha o entre Lleida i Girona en una línia estrictament recta, sense concessions a la geografia, a l'existència de zones poblades o a la natura. Per si no n'hi hagués prou, aquest longitudinal despropòsit tindrà façanes de mirall a l'exterior, majoritàriament desert, que a més de dividir l'habitatge natural de moltes espècies confondrà les aus o altres animals, creient que volen cap a un horitzó llunyà. Una cosa semblant al que li passava a Jim Carrey al final de la pel·lícula *El xou de Truman* quan la proa del seu vaixell travessava la lona del decorat en forma de cel.

Veient les imatges virtuals de la vida interior d'aquesta "ciutat", crida l'atenció l'atmosfera que recrea, semblant a la d'un "mall" comercial a la qual ja comencem a estar acostumats i que, a l'Orient Pròxim, és tan habitual en les últimes ciutats *ex novo* aixecades al no-res: un passadís central amb botigues a banda i banda. Aquest únic espai central, en paraules dels seus creadors, es fa precisament "per evitar que hi hagi carrers". Segons sembla, aquesta vegada l'emergència climàtica i la contaminació a les ciutats han tornat a sentenciar els carrers com a culpables, eliminant-

los sense miraments en la construcció de la ciutat, en nom de l'ecoeficiència i la sostenibilitat.

Una trama de carrers era l'acte fundacional de les ciutats romanes. Tot començava amb una intersecció, la del Cardus Màximus, un carrer sensiblement orientat nord-sud, amb el Decumanus Màximus, en sentit est-oest, encara que també eren freqüents altres orientacions atenent el context on s'implantaven. La intersecció del Card amb el Decumà donava origen a una de les portes de la ciutat. D'una banda, el Fòrum (fora), on es comerciava amb l'exterior i, de l'altra, l'interior de la ciutat, que creixia en forma de malla afegint-hi carrers paral·lels i perpendiculars segons la mida de les *insulae* o parcel·les. El creixement de les ciutats acabava desbordant la pròpia porta, així que el fòrum es va convertir en l'espai públic central de la ciutat; el lloc de trobada i de debat.

Fotografia aportada per l'autor

A Barcino, el Card de la ciutat romana és el carrer Call i Llibreteria i el Decumà és la línia del carrer del Bisbe i el carrer de la Ciutat. Formen un angle d'uns 45° amb els eixos cardinals, molt semblant al de l'Eixample d'Ildefons Cerdà, aixecat gairebé dos mil anys després. És curiós observar com el límit de l'Eixample que va projectar Cerdà, girat novament 45° respecte de la trama de l'Eixample, és la reinterpretació fidel del Card i del Decumà romà, en aquest cas l'avinguda Meridiana (nord-sud) i l'avinguda del Paral·lel (est-oest), a la intersecció de les quals hi ha els afores; el port on comerciem amb l'exterior. Diran vostès, doncs, que el Fòrum de les Cultures del 2004 es va fer en un lloc equivocat...

La intersecció, la cruïlla, és el que provoca la trobada; l'espai urbà per excel·lència. Com encertadament va assenyalar el desaparegut arquitecte i catedràtic d'Urbanisme Manuel de Solà-Morales, la veritable cèl·lula de l'Eixample barceloní no és l'illa, sinó la cruïlla de carrers aixamfranats. No debades, el primer assaig que es va fer per comprovar com es veuria aquesta nova arquitectura de l'Eixample va ser reproduir a escala real una cruïlla de carrers a l'interior de les muralles de la ciutat. Concretament, als carrers Doctor Dou i Pintor Fortuny, i que es pot visitar actualment.

Barcelona, comparada amb altres ciutats, és una ciutat petita i compacta. Propicia la vida urbana a través dels seus carrers, que juntament amb els seus parcs i les seves places generen llocs per a la trobada i l'intercanvi. Però també la fan molt còmoda i eficaç. La malla ha estat adoptada per infinitat de ciutats de tot el món, amb diferents mides i ritmes. Facilita la mobilitat i, amb això, optimitza l'energia que utilitzem per desplaçar-nos-hi. La proposta de la ciutat àrab, de 170 quilòmetres de llargada per 200 metres d'amplada, podria resoldre's fàcilment amb una malla de 5,83 quilòmetres de costat. Una cosa així com un quadrat des de la platja de Llevant fins al final del Paral·lel, vorejant la ronda de Dalt. Una superfície de 34 km², que cabria perfectament en els 100 km² que ocupa Barcelona.

No és estrany que els promotors anunciïn trens bala que permetran viatjar en només 20 minuts de punta a punta de la ciutat a més de 500 km/h —això si no hi ha parades intermèdies. Tot molt sostenible. No m'imagino oblidant-me les claus a casa i havent d'agafar el tren bala de nou, cosa que a Barcelona, per exemple, solucionaríem caminant, en bicicleta o agafant el V15. Una ciutat que es dissenya ineficient de sortida no pot pretendre ser més ecoeficient que les altres.

Tampoc no hi voldria viure i necessitar una ambulància, apagar un foc o ser rescatat en cas d'un atemptat o de qualsevol emergència. Res de bo sembla que pugui sortir d'una ciutat fundada a partir d'un únic carrer. Ben mirat, un Card. Un Card molt gran.

Les millors perles

Un restaurador de la localitat murciana de lecla ha canviat el nom del seu negoci per un de més efectiu: *Dónde comer en Yecla recomendado*. Ho ha fet per aparèixer primer a les cerques de Google, tal com ha explicat el periodista Àngel Villascusa.

"No llepeu gripaus". És la crida que ha hagut de fer el servei de parcs nacionals dels Estats Units davant el creixement d'aquesta pràctica entre els visitants. Alerten que aquests animals són molt tòxics i poden ser mortals.

"Primer Rússia, després Qatar. No podem esperar Corea del Nord". És la brillant campanya "antipublicitària" de la marca de cervesa escocesa BrewDog, que s'ha erigit com el primer "antipatrocinador" del Mundial de futbol de Qatar.

Un usuari de Twitter explica que els supermercats Spar li han canviat el cognom. Al tiquet de la compra, en comptes de David Arnau Barrufet, hi apareix el nom David Arnau... Pitufu. És clar que sí: en castellà ens entenem tots.

Twitter (@FCBarcelona_es)

LA FOTO

Es gradua la segona promoció d'universitaris del programa Beques Joves Talents d'Aigües de Barcelona i la CONFAVC

Aigües de Barcelona i la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC) han celebrat aquesta tarda la **graduació de la segona promoció de cinc persones del programa Beques Joves Talents**, en un acte a l'Àgora del Museu de les Aigües. Iniciat el 2016, **el programa té actualment 21 alumnes becats** cursant estudis en universitats públiques catalanes, com ara la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i la Universitat de Barcelona (UB).

Felipe Campos, conseller delegat d'Aigües de Barcelona, ha remarcat en la seva intervenció a l'acte **"el valor de les aliances amb entitats com la CONFAVC"**, per fer realitat iniciatives com el programa Beques Joves Talents, **"amb el qual volem facilitar l'accés a la universitat de joves brillants**, independentment dels recursos que tinguin". A més, ha aplegit que **"per Aigües de Barcelona, l'acció social i el compromís amb les persones són eixos fonamentals de la nostra activitat**. Amb programes com aquest, volem contribuir a una societat més equitativa i sostenible, on es promogui la igualtat d'oportunitats, i això ho

Foto de grup de la segona promoció del programa Beques Joves Talents (Aigües de Barcelona)

fer a través de la col·laboració amb les entitats del territori, en aquest cas, la CONFAVC". Felipe Campos ha animat les cinc persones graduades **"a convertir aquesta experiència en una plataforma de llançament al mercat laboral, per això és important interactuar en el programa Alumni, per tal d'accedir a oportunitats de treball"**.

L'acte ha comptat amb les intervencions de **Jordi Giró**, president de la CONFAVC, i **Mohamed El Amrani**, responsable de projectes de la cooperativa Suara, i ha finalitzat amb una taula rodona moderada per **Meritxell Farré**, directora d'Acció Social i Participació d'Aigües de

Barcelona, amb la participació de les cinc persones becades: **Zepi Lin**, graduat en Enginyeria Mecànica; **Oumayya Allou**, graduada en Enginyeria Química; **Oumaima Seddik**, graduada en Psicologia; **Anggie Rizo**, graduada en Física, i **Oussama Ben El Fassi**, graduat en Enginyeria de Tecnologies i Serveis de Telecomunicació. Totes elles han explicat la seva experiència durant la carrera, destacant la importància d'haver obtingut la beca per cursar els estudis amb els quals somiaven i obrir les portes del seu futur professional.

Les persones, al centre
L'objectiu principal d'aquest programa és **acompanyar joves**

acadèmicament brillants amb recursos econòmics limitats perquè puguin dur a terme estudis universitaris, fomentant, d'aquesta manera, la inclusió i equitat en l'educació. Els estudiants adherits al programa reben una beca que cobreix, per cada curs durant tota la carrera, l'import de la matrícula i 1.500 euros per a despeses relacionades amb els estudis. A més, un dels aspectes diferencials del programa és que els joves tenen un acompanyament especialitzat al llarg de tots els estudis, per afavorir el desenvolupament de les seves competències transversals i l'acostament al món laboral.

Al setembre del 2021 es va graduar la primera promoció de joves, algun dels quals està treballant a Aigües de Barcelona. Aquesta iniciativa és un clar repte de futur i progrés, ja que les beques aposten per desenvolupar un futur professional en **campes estratègics** com la transformació digital, la innovació, la sostenibilitat i el desenvolupament social innovador. Les persones participants al programa poden accedir a oportunitats de treball i continuar tenint un grup de referència

La iniciativa, iniciada el 2016, ja ha becat 29 estudiants d'àmbits com la transformació digital, innovació, sostenibilitat i desenvolupament social

en l'acostament al món laboral gràcies al programa Alumni, que fomenta alhora la xarxa de col·laboració entre els participants i el lideratge ètic.

El programa és una mostra del ferm **compromís social** i de la voluntat d'Aigües de Barcelona de posar les persones en el centre de la seva activitat. A més, dona resposta als tres eixos fonamentals del pacte social: la **solidaritat**, per garantir la igualtat d'oportunitats; l'**ocupació de qualitat**, que fomenta l'accés a llocs de treball dels estudiants graduats, que han millorat l'ocupabilitat amb aquest programa, i la **reconstrucció verda**, ja que aquest talent ha estat format per liderar la transformació ecològica, digital i de reindustrialització.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat   grup comunicació21   **el diari metropolità**

Tribuna

Les Lucindes de Barcelona

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: Clàudia Campos/ACN

La Lucinda va arribar a Barcelona l'any 2017 des de la República Dominicana. Tenia 26 anys i dos fills preciosos que es varen quedar a Santo Domingo amb els avis. Dos anys més tard van arribar i ara viuen plegats en un barri de Barcelona. La Lucinda treballa al món de l'hostaleria. Bé, això és una apreciació genèrica que cal matisar per evitar confusions: neteja habitacions i fa llits, és a dir, una Kelly. Està contenta perquè amb el seu sou, esforçat i migrat, manté els seus fills i cada mes envia un bon grapat d'euros al seu país per ajudar la família. Ella sap que és el pal de paller de moltes persones i, encara que li costi entendre moltes de les coses que passen a Barcelona, s'esforça a participar i a contribuir en la vida comunitària. No està segura que hi hagi gaire més futur per a ella, però malgrat tot ha fet un curset de català, s'ha apuntat amb entusiasme a l'AMPA del col·legi dels nens i ha tret el nas en un centre de formació digital que Barcelona Activa té al barri. Algú li ha dit que val la pena i quelcom li dona voltes al cap. Potser amb una bona formació podria deixar les habitacions i fer alguna feina menys cansada i amb una mica més de perspectiva. La Lucinda farà el curs d'informàtica d'aquí a un mes, us ho puc assegurar, perquè a poc a poc s'ha adonat que el seu futur depèn d'ella mateixa.

La Lucinda sabia que ser dona no és una rêmora ni un problema. Ho sabia des de petita, però a casa seva li havien ensenyat una altra cosa i els companys de carrer no l'havien ajudat gaire. Amb 17 anys va tenir el primer fill, d'un home qui sap on para. Tampoc és una tragèdia, li varen dir els pares, ni ets la primera ni seràs l'última i, a més, alguna cosa hi has fet. Amb 22 anys es va casar, ara sí amb un xicot del barri que li va jurar amor etern. El matrimoni encara segueix, però l'amor etern es va esvaïr en poc temps entre paraules gruixudes, alguna clatellada i nits solitàries sense explicacions ni consols. Va marxar sola, amb la promesa de tornar o recollir, és igual, i primer van arribar els fills,

després el marit. Ara té un tercer fill nascut a Barcelona i es diu Josep.

El pare volia posar-li Wilmar, però la Lucinda, no sap ben bé per què, es va entossudir a dir-li Josep. En realitat sí que ho sap. Li va posar Josep perquè ja li podia plantar cara al seu marit. Sembla poca cosa barallar-se per un nom, però ben mirat és una petita conquesta inimaginable només 5 anys enrere. La Lucinda ha descobert que té dret a un contracte laboral, que hi ha sindicats que treballen perquè el sou millori cada any i que els seus caps no són ni deus ni monstres que poden despertar-la de nit com un malson. A l'escola hi té un paper i les mestres li expliquen coses dels nens que no havia ni tan sols imaginat. Té amigues sense papers que li demanen consell i un dia va anar a una reunió de l'Ajuntament on va parlar. Qui ho hagués dit! Va parlar sense por. Va dir el que pensa. Va reivindicar.

El marit de la Lucinda no ho acaba d'entendre. He de dir-ho: mai va a recollir els nens. No és mala persona, ja no és com abans, però li costa trobar feina i passa massa tardes al bar de la plaça de sota casa. De vegades arriba a casa una mica tocat i aleshores se li escapa algun crit, però la Lucinda no afluixa. Els nens són el més important, però ella n'està al davant, i el Josep, amb tres anys, només té edat per ser estimat. La Lucinda l'ha fet fora de casa tres vegades. La primera van ressonar els crits per tot el veïnat. La darrera va tornar amb el cap abaixat.

Jo no sé si la Lucinda ha tingut sort o no. Caldria anar endavant i enrere moltes vegades per comprovar on és la felicitat, però ara no té por de res i qui sap què hauria fet si hagués de fer aquest trànsit repetit. Com va escriure Hanif Kureishi, no s'hi val posar el cervell expert de l'home madur en el cos magnífic del jove aprenent, perquè la quadratura del cercle és tan impossible com irreal. Per això, aquí i sense malabarismes temporals o espacials, les meravelloses Lucindes de Barcelona ens recorden, dia sí dia també, que val la pena dedicar el temps que calgui a canviar el futur.

“

Aquí i sense malabarismes temporals o espacials, les meravelloses Lucindes de Barcelona ens recorden, dia sí dia també, que val la pena dedicar el temps que calgui a canviar el futur

”

Flaixos

@andreagenovart : Hem arribat a un punt en què poder fer desconnexió de xarxes sense cap mena de conseqüència, sobretot laboral, és una qüestió de privilegi.

@CarlotaGurt: Se m'acudeixen massa exemples per aplicar aquestes paraules de Goethe: "Hi ha casos en què consolar-se és una infàmia i desesperar-se, una obligació".

@marcianuebri: En aquella edat on tots els teus amics o s'estan casant o estan passant per una ruptura tan traumàtica que ja es quedaran mig *turuleta* per sempre.

‘Assaborint Records’: remenant en el rebost de la memòria

S'han recopilat receptes de tota la vida de les persones usuàries del centre per tal d'agrupar-les en un llibre. Fotos cedides

► El simple record que va evocar una magdalena sucada en un te al protagonista de *Por el camino de Swann* va permetre a Marcel Proust escriure prop de 3.000 pàgines. I és que el gust, l'olfacte i també el tacte esperonen la memòria i, fins i tot, poden ajudar a alliberar records que pràcticament havíem enviat a l'oblit. En certa manera, aquest és l'esperit de l'*Assaborint Records*, una iniciativa que va posar en marxa la residència de gent gran CleceVitam Ceritania, a Cerdanyola del Vallès, amb motiu del Dia Internacional de les Persones Grans.

“El projecte de CleceVitam vol fomentar la participació i les activitats comunes, i vam pensar que la cuina hi podia ajudar”, explica la Laura Collado, delegada de CleceVitam a Catalunya. De fet, la gastronomia va ser l'element central de l'*Assaborint Records*, un projecte a partir del qual s'han recopilat receptes de tota la vida de les persones usuàries del centre per tal d'agrupar-les en un llibre.

L'activitat i la presentació dels plats que nodreixen el receptari va tenir lloc el dia 6 d'octubre a la mateixa residència.

FER MEMÒRIA I PRESERVAR CONEIXEMENT

L'esperit del projecte era, per una banda, que les persones usuàries de la residència fessin memòria i recuperessin les receptes que fe-

Es creen més nexes d'unió entre les persones usuàries

ien a casa i, per l'altra, publicar les millors en un llibre. “Vaig quedar molt sorpresa. No hauria pensat mai que sortís seleccionada la meva”, afirma la Pilar Vilasaló, que va aportar la recepta d'uns macarrons que cuinava per als seus nets i el seu marit. Ara, els infants ja han crescut, però el record

d'aquells macarrons continua viu en la memòria de la Pilar. “Els nets, quan venien a casa, demanaven els meus macarrons especials”, rememora. De fet, l'*Assaborint Records* també vol fer valdre les tradicions i la manera de fer de les nostres persones grans, és a dir, “el que hi ha més enllà de la recepta”, com diu la Laura. D'aquesta manera, a l'estimulació cognitiva dels residents s'afegeix una voluntat recuperadora d'un temps i d'uns usos passats. “La cuina era un àmbit molt important a les cases. Abans era molta l'estona que es passaven cuinant”, recorda la Laura, que explica que l'activitat es va portar a terme amb la col·laboració de les famílies dels residents, cosa que va afegir un plus d'emotivitat a tot plegat.

Sense anar més lluny, la Montserrat Muñoz és una resident que, conjuntament amb el seu marit Àngel, també usuari de CleceVitam Ceritania, va presentar una recepta de potatge de bacallà que també forma part del

llibre *Assaborint Records*. “Coses així t'animen la vida i les guardes amb molt d'afecte”, reconeix la Montserrat en referència al llibre editat. Preguntada per la recepta, accedeix a dir que el secret del seu plat és tenir un bon bacallà. A banda, hi posa bledes i ou dur, el que descriu com “la cireta del pastís”. “És gustós i calentó”, resumeix.

És una forma de fer que el coneixement del passat perduri

RECEPTES AMB CÀRREGA SENTIMENTAL

Per la seva banda, la Pilar s'anima i també detalla els secrets de la seva recepta de macarrons. Hi posa salsitxes i pollastre que rosseja primer. Després hi tira ceba i tomàquet i, un cop bullen els macarrons, ho combina tot. Per

arrodonir-ho, la Pilar diu que tallava fuet i oferia patates i formatge ratllat “perquè se'n posesin el que volguessin”. Al cap i a la fi, una recepta senzilla, de les de tota la vida, que ha servit perquè la Pilar recordi aquell temps amb els seus nets petits. “El reforç de la memòria és un dels pilars del projecte”, subratlla la Laura, en aquest sentit.

A més, a través d'aquesta iniciativa també s'enforteix la cohesió del grup i es creen més nexes d'unió entre les persones usuàries. “Aprens moltes receptes”, corrobora la Montserrat. Amb tot, també és una forma de fer que el coneixement perduri i que passi de generació en generació. “Els records són el més important que ens queda”, diu la Montserrat en un moment de la conversa. Els records, però també els sentiments i els lligams que han nascut a través de les memòries que ara han quedat plasmades en paper i que, com el nom del llibre indica, altres persones podran continuar assaborint.

Successos | Agressió sexual la nit de la Castanyada

Desenes de dones van protestar el passat 4 de novembre per denunciar l'agressió sexual que va patir una dona al parc de la Trinitat Vella la nit de la Castanyada. L'agressió es va produir mentre esperava que obrís el metro.

Can Peguera: primer pas per rehabilitar les cases barates

- » Es farà una primera reforma de vuit cases en una prova pilot
- » L'objectiu és blindar un testimoni històric amb un gran valor

URBANISME ▶ L'Ajuntament ha donat el tret de sortida al procés de rehabilitació de les cases barates del barri de Can Peguera. D'acord amb els veïns i les entitats del barri, el govern municipal posarà en marxa una prova pilot a una illa de vuit habitatges per definir com seran les obres que han de rehabilitar de manera integral el conjunt de cases del barri.

L'illa de cases de la prova pilot és la que es troba delimitada pels carrers Bellcaire, Darnius, Espinauga i Cistellet. Les cases són d'uns 60 metres quadrats i el consistori les ha escollit perquè és l'illa on viuen menys persones de més de 75 anys. Ara, l'Ajuntament començarà un treball conjunt amb els habitants de les cases per decidir els pròxims passos. Visitaran els domicilis i faran inspeccions tècniques per decidir quines actuacions caldrà fer. La previsió és que d'aquí a un any i mig puguin començar les obres.

Primera prova pilot per a rehabilitar Can Peguera. Foto: Ajuntament

SATISFACCIÓ VEÏNAL

Des de l'Associació de Veïns Can Peguera han celebrat l'anunci d'aquesta primera inversió que ha permès "desencallar" el pla. "Esperem que això continuï", afirma Pep Ortiz, el president de l'entitat. Ortiz recorda els orígens de Can Peguera i reclama que sigui un barri "digne" perquè els problemes que hi ha són "gruixuts",

amb cases fetes sobre la muntanya, amb problemes d'humitat i d'aïllament.

Les cases barates de Can Peguera són 616 habitatges que es van construir el 1929 amb la idea de tenir una vida útil curta, però gairebé cent anys després continuen vives amb un teixit associatiu molt fort. El 2015 es va anular l'enderroc que estava previst.

Continuen les incidències amb la llum a Torre Baró

AVARIES ▶ Torre Baró continua denunciant talls de llum de llarga durada al barri. I és que el passat 18 d'octubre més de 200 veïns es van quedar sense llum durant 14 hores seguides.

L'avaria es va produir en una línia soterrada d'Endesa a l'avinguda d'Escolapi Càncer, a pocs metres del mateix punt on hi va haver una altra incidència a l'agost. La causa, en aquest cas, va ser que la línia va quedar desconnectada i la reparació es va

allargar perquè era molt difícil accedir al punt afectat, segons va afirmar la companyia.

Els veïns es queixen que no és la primera vegada que estan tant hores sense electricitat –el cas de l'agost va ser l'últim, però n'hi ha hagut més– i que tampoc van rebre explicacions. Per això demanen a Endesa que arregli les instal·lacions. De fet, la problemàtica ja fa uns anys que s'arrossega, ja que el 2021 el barri va patir talls continuats de llum.

Moment de la reparació de la línia de llum. Foto: Twitter (@TorreBaroAVV)

Els veïns es queixen de la brutícia als carrers. Foto: Twitter (@Mikel270201)

Denuncien que el barri està brut

CIUTAT MERIDIANA ▶ Els veïns de Ciutat Meridiana denuncien la brutícia que omple els carrers del barri des de fa uns mesos. Alerten que des de la implantació del nou servei de neteja de l'Ajuntament a la ciutat que la situació ha anat a pitjor.

El consistori ha reconegut desajustos en el desplegament de les noves brigades i del material. El regidor de Nou Barris, Xavier Marcé, va demanar, en el darrer Consell Plenari del passat 25

d'octubre, "temps per normalitzar els serveis" després de la transformació que implica l'inici d'un nou servei que "ha de millorar la qualitat dels anteriors".

Però els veïns es queixen que ja fa mesos que noten el barri més brut que mai i que la situació no millora. El president de l'Associació Veïnal de Ciutat Meridiana, Filiberto Bravo, afirma que "des de l'estiu que notem un augment desmesurat d'escombraries als carrers".

Bravo lamenta que l'adaptació del nou servei de neteja estigui "sent tan lenta" i que no s'hagi "notat cap canvi". Així i tot, afegeix que la culpa "no és de ningú en concret, és repartida" perquè admet que hi ha molt d'incivisme al barri i que "l'actuació dels senglers no ajuda".

Amb tot, la situació sembla estancada, però l'Ajuntament preveu amb el nou servei un equip d'informadors per explicar els horaris de recollida.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

L'ocupació, al centre del debat econòmic a Nou Barris

- » La jornada es farà el 17 de novembre en el marc de les Trobades d'Economia de Nou Barris
- » En la sessió del 3 de novembre es va debatre sobre la relació entre tecnologia i ètica

La jornada del passat 3 de novembre va reunir diferents experts. Fotos: Districte

► El dijous 17 de novembre, l'Institut Escola d'Hoteleria i Turisme de Barcelona (c. Pintor Alsamora, 3-5) allotjarà la segona jornada de les Trobades d'Economia de Nou Barris. Després que el dijous 3 de novembre la primera cita debatés sobre l'ètica i la tecnologia, aquesta vegada versarà sobre l'ocupació, amb dues parts diferenciades. La sessió del matí serà un espai de coneixement, d'anàlisi i de debat protagonitzada i adreçada al personal tècnic d'organismes i entitats diversos. La sessió de la tarda, en canvi, tindrà un caràcter més pràctic, formatiu i divulgatiu, ja que mostrarà eines i recursos per ajudar les persones en atur o en situació de vulnerabilitat a buscar feina mitjançant la tecnologia.

En trobareu tota la informació, programa i formulari d'inscripció al web del Districte de Nou Barris.

TECNOLOGIA I ÈTICA

Sota el títol *La tecnologia com a vehicle per millorar la qualitat de vida de les persones*, la primera jornada de les Trobades d'Economia de Nou Barris celebrada el dijous 3 de novembre va abordar temes relatius a la tecnologia al servei de les empreses i de les persones.

En l'acte hi va prendre part Gabriela Ramos, directora general adjunta de Ciències Socials de la UNESCO, que va explicar que cal protegir els drets de les persones i, per això, "les tecnologies haurien de ser audibles i disposar d'un marc legal específic per fer-ho". Per a l'alt càrrec de la UNESCO, l'administració ha de prendre decisions que garanteixin la protecció de les persones.

També hi van participar Jaume Collboni, primer tinent d'Alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona, i Xavier Marcé, regidor de Nou Barris. Collboni va afirmar que és fonamental "evitar el distanciament i la fractura entre els motors de canvi i la transformació digital, i una part de la ciutadania", i va posar com a exemple el projecte Connectem Barcelona que es fa a Nou Barris, una prova pilot que agrupa 400 famílies i que té com a objectiu valorar quin percentatge de persones tenen accessibilitat a Internet, si tenen dispositius per accedir-hi i si, finalment, disposen de les competències per treure'n profit.

TAULES DE DEBAT

A través de dues taules de debat, una al matí i l'altra a la tarda, a la jornada hi van debatre també Genís Roca

(Fundació Puntcat), Eduard Martin (Mobile World Capital), Cristina Villà (CCMA), José Maria Cela (BSC), Miguel Ángel Acero (Barcelona Cable Landing), Iván González (Seidor), Ferran Sáez (autor del llibre Pantallas), Marta Clua (Fundació Cercle Tecnològic de Catalunya i Basetis) i Michael Donaldson i Sònia Fuertes (Ajuntament de Barcelona).

Per a aquestes persones, els beneficis de la tecnologia ja s'estan veient en sectors com la salut, l'energètic, la indústria o la comunicació. Van assegurar que l'ètica en el camp de la tecnologia garanteix una millora social al voltant de la inclusió digital, i que cada cop és més necessari fer partícip la ciutadania del missatge i aconseguir minimitzar la fractura digital.

La sessió va acabar amb la intervenció de Xavier Marcé, regidor de Nou Barris, que va destacar l'evolució de la tecnologia com a espai de canvi i transformació de la societat. "Aquestes jornades són també un posicionament tecnològic, és important ser aquí i que hi hagi un debat." El regidor també va afirmar que "estem en procés de revolució", i que "és rellevant repensar en la millor voluntat per mantenir l'estat del benestar entorn de les noves tecnologies".

Saló de l'ocupació

Foto: Saló de l'Ocupació

► La jornada *L'ocupació* del 17 de novembre tindrà lloc una setmana després que la ciutat hagi acollit el Saló de l'Ocupació, un espai que al llarg dels dies 9 i 10 se centrarà a oferir orientació professional i eines per a la recerca de feina, a donar a conèixer oficis, professionals i itineraris formatius, a identificar oportunitats laborals en sectors clau, i a possibilitar el contac-

te amb empreses i entitats que busquen incorporar personal a les seves organitzacions.

Durant aquests dos dies es van organitzar diferents activitats i conferències relacionades amb diferents qüestions, com per exemple amb l'economia social i solidària, les energies i el medi ambient o les oportunitats que ofereix el sector alimentari.

Obres de construcció de la Bòbila de la Societat de Rajolers de Barcelona a Collblanc el 1899. Foto: Arxiu Fotogràfic de Barcelona

Passen setze minuts de les cinc de la matinada del 4 de maig del 1897. Tomás Ascheri, Antonio Nogués, José Molas, Luis Mas i Juan Alsina, després de gairebé un any de judici, esperen que els botxins disparin. Mas mira l'escamot d'afusellament i els diu amb sorna: "Apropeu-vos més, home!". Seixanta segons després, els cinc homes són executats al fossar del Castell de Montjuïc. Tot i que mai s'ha pogut demostrar la seva culpabilitat, se'ls acusa d'haver perpetrat un dels atemptats més mortífers que recorda Barcelona. El 7 de juny de l'any anterior, mentre una comitiva religiosa avançava pel carrer Canvis Nous en direcció a l'Església de Santa Maria del Mar, una bomba esclata a un quart de deu de la nit. L'acte terrorista deixa 12 morts i uns setanta ferits. L'atemptat del Corpus es produeix en un carrer estret, sota la mirada de centenars de persones, la majoria d'elles jornalers i obrers. Ràpidament, s'assenyala l'anarquisme com a responsable de l'atemptat i comença la cacera de bruixes. Es detenen més de 600 persones, que s'encarcelen i es torturen. L'opinió pública, en un inici favorable a l'escarni, de mica en mica va virant. Com explica l'historiador i polític difunt Antoni Dalmau al seu llibre *El Procés de Montjuïc. Barcelona al final del segle XIX*, ni la petició d'indult formulada pel bisbe de Barcelona ni les moltes queixes als diaris de figures com el republicà Pi i Maragall seran suficients per evitar l'execució dels cinc homes. Són el cap de turc d'un procés judicial que arriba a acumular 195 penes de presó, cadena perpètua, deportació o treballs forçats a ultramar.

L'afusellament es produeix en un moment icònic de Barcelona i dels territoris que avui ocupa la metròpoli. Mentre pobles com Badalona estan a punt de convertir-se en ciutats per gràcia reial, Barcelona s'emmiralla en París o Londres. De fet, l'endemà de l'atemptat *La Vanguardia* fa referència a aquesta idea: "S'ha traslocat en un funeral abatiment el bon nom d'una ciutat que amb esforç aconseguia col·locar-se al nivell de les més cultes".

'A BAIX LES MURALLES'

Al tombant de segle, Barcelona culmina el seu procés d'expansió iniciat a mitjan segle XIX. "Fins aleshores, la ciutat se circumscriu al que avui és el districte de Ciutat Vella i està rodejada per l'antiga muralla", afirma l'historiador i periodista Rafa Burgos. El cert és que les condicions de vida intramurs són impossibles. El 1854, per exemple, el còlera ha matat 6.500 persones. "La densitat de Barcelona és altíssima", recalca el també periodista i historiador Albert Torras. És per aquest motiu que la demanda de la ciutadania d'enderrocar les muralles ja es fa sentir els anys 40 i s'acaba concretant el 1854 amb el projecte del doctor Pere Felip Monlau batejat com *A baix les muralles*.

Quan la metròpoli no era la metròpoli

Entre finals del segle XIX i principis del XX, Barcelona i la seva rodalia viuen un procés de canvi mai vist. Es comencen a posar les primeres pedres del que serà la metròpoli que coneixem avui dia. Però com era la capital catalana al tombant de segle? I el Baix Llobregat? Quan va convertir-se en ciutat Badalona?

La iniciativa arriba amb les reticències de l'Estat. "Segons el ministeri de la guerra, a la zona d'extramurs no es pot construir a una distància que correspongui al tret d'una bala de canó, és a dir, uns 1.000 o 1.200 metres", explica Burgos. Els successius conflictes que ha viscut Catalunya amb l'Estat des del 1714 han fet que les terres que rodegen les muralles siguin militars, i haurà de ser la pressió popular i municipal la que permeti el canvi. "El dia a dia costa de

respirar, i ja a mitjans de segle l'Ajuntament prohibeix posar cap fàbrica amb màquina de vapor dins de les muralles", relata Burgos.

Aquesta època coincideix amb l'inici de la construcció de l'Eixample d'Ildefons Cerdà, un enginyer militar i, per tant, ben vist des de Madrid, que té per objectiu urbanitzar tot el que són els terrenys agrícoles que hi ha entre Ciutat Vella i els municipis del pla de Barcelona. La seva visió entronca amb les aspiracions de la burgesia del

moment, que, en paraules de Torras, "els anys 60 vol que la ciutat estigui a l'altura de París i acumula dues dècades demanant ser seu de l'exposició universal que acabarà celebrant-se el 1888". Amb tot, els propietaris dels terrenys no veuen amb bons ulls el pla de grans avingudes –també per facilitar el desplegament militar– perquè no els permet construir tants edificis com voldrien i, per això, l'Eixample s'allunya de la visió inicial de Cerdà. Alhora, tots aquests ter-

renys ja fa temps que es fan servir per situar-hi indústries. En són exemples el Poblenou i Sants.

Així mateix, el somni europeista de la burgesia encara es fa més realitat el 20 d'abril del 1897, quan la reina regent Maria Cristina autoritza la capital catalana a annexionar-se els pobles de les Corts de Sarrià, Sant Gervasi Cassoles, Sant Andreu de Palomar, Sant Martí de Provençals, Sants i Gràcia. És la culminació d'un procés que ha començat el 1869 i que

Adeu al mar

● Temps era temps, l'Hospitalet de Llobregat tenia platja. Va ser l'any 1920 quan el municipi va perdre la seva costa i no la recuperaria mai més. La va vendre a Barcelona.

L'actual Zona Franca era aleshores la Marina de l'Hospitalet i representava un territori de més de 900 hectàrees, és a dir, la meitat del seu terme municipal. "Era un terreny on hi havia un conglomerat de pescadors i algunes masies disperses on els pagesos vivien força bé", explica l'historiador i autor del llibre *Quan l'Hospitalet va perdre la platja*, Jesús Vila. "La ciuta-

Europa. El 1920 feia dos anys que havia acabat la Primera Guerra Mundial. Espanya, que es va mantenir neutral, va aprofitar la contesa per millorar la seva situació econòmica, i els industrials catalans van fer l'agost amb aquella guerra. De fet, aquests darrers havien acumulat un poder notable comerciant amb els països enfrontats i van pressionar l'Ajuntament de Barcelona i el govern de l'Estat per dur a terme l'annexió de terrenys. "Es volia ampliar el port per rivalitzar amb Marsella, i a sota de Montjuïc era el millor lloc per fer-ho perquè el mar

L'Hospitalet va vendre la meitat del seu territori a Barcelona l'any 1920. Si no ho hagués fet, avui dia el municipi tindria la seva pròpia platja

dania del centre anava en carro o a peu fins a la platja a banyar-se, perquè aleshores es mirava més cap al mar que no pas cap al riu", afegeix.

Per què l'Hospitalet va decidir vendre la meitat del seu territori? El cert és que l'operació urbanística es va fer a un preu molt baix i beneficiós per a la capital catalana. "A l'Ajuntament de Barcelona li suposava uns guanys impressionants, perquè volia construir una zona logística i industrial on les mercaderies no paguessin impostos perquè es quedaven en una zona franca", detalla l'historiador.

Més enllà d'això, per entendre la venda cal mirar el context internacional que es vivia en aquells temps a

entra a la terra i s'hi podien arrecerar els vaixells", explica Vila.

Per la seva banda, a l'Hospitalet no va ser fins al 1923 –en plena dictadura de Primo de Rivera– que l'operació urbanística va generar malestar entre la població. Fins aleshores, les expropiacions forçoses de terres no havien aixecat polseguera. "Els pagesos no tenien poder polític i els comerciants i petits burgesos del poble no van tenir cap problema a vendre la Marina", relata Vila. Resulta curiós que, dos anys després, el 1925, el rei Alfons XIII atorgués a l'Hospitalet la categoria de ciutat. Així doncs, el municipi va perdre el mar per fer-se ciutat.

no ha estat exempt de reticències per part dels municipis que passen a formar part de Barcelona. "Fins aquell moment són pobles que s'autoabasteixen i que tenen la seva petita indústria que els permet subsistir", afirma Torras. "A la zona hi ha pagesos que baixen a Barcelona per vendre-hi els seus productes", diu Burgos.

L'objectiu de l'annexió, entre altres, és recaptatori, ja que aleshores el Regne d'Espanya està en guerra amb els Estats Units pel control de les colònies de Cuba i de Filipines, i una capital catalana amb més població suposa una millora de la fiscalitat. Així mateix, des de Madrid preocupa que el projecte pugui fer ombra a la capital espanyola.

En poc més de 50 anys, Barcelona s'ha convertit en una ciutat que passa de tenir 235.000 habitants a tenir-ne 544.000 a finals de segle, i que es prepara per arribar al milió el 1930.

EL REBOST DE BARCELONA

Mentre Barcelona anhela ser una ciutat europea, l'Hospitalet és un poble de 5.000 habitants que no rebrà l'estatus de ciutat fins al 1925. Amb tot, segons explica l'historiador Manuel Domínguez, "al tombant de segle les coses es-

tan canviant". Fins aquell moment, el poble ha estat un enclavament agrícola tal com ho és tot el Baix Llobregat. "Al delta, la zona més fèrtil d'Espanya, la producció d'arròs i de blat de moro, i després d'hortalisses, és molt important", detalla Domínguez. Anteriorment, la vinya havia estat un correu notable a la zona, però a causa de la fil·loxera del 1880 i del 1890 acaba desapareixent.

Per a l'historiador Jesús Vila, les zones de Viladecans, Gavà, Sant Boi, el Prat i Castelldefels són, aleshores, les més rellevants des d'un punt de vista agrícola. "S'arriben a fer tres collites l'any perquè són terres molt productives i es beneficien de tenir Barcelona a prop per vendre-hi el que es recull", diu. "Alimenten la mà d'obra de la gran ciutat", afegeix.

Malgrat això, ja en aquells anys es pot començar a intuir el que serà el futur industrial de la zona. El fet que el territori estigui regat pel Llobregat, un riu eminentment industrial, permet els primers esbossos d'una indústria incipient. "Hi haurà fàbriques tèxtils a Santa Eulàlia i de construcció al que avui és el barri de Sant Josep", assenyala Domínguez. Amb tot, no serà fins al 1915 que es viurà un boom demogràfic i industrial.

"Al delta del Llobregat s'hi feien tres collites l'any perquè eren terres molt productives i es beneficiaven de tenir Barcelona a prop per vendre-hi el que es recollia"

"A fora dels murs de Barcelona no es podia construir a una distància que correspongués al tret d'una bala de canó, és a dir, uns 1.000 o 1.200 metres"

EL PRIMER FERROCARRIL

Al tombant de segle, Badalona i el Baix Maresme són dos territoris avançats a la seva època. Diu la llegenda que Miquel Biada, un matoroní que ha fet fortuna a Amèrica, quan presència la inauguració del primer ferrocarril espanyol a Cuba, l'any 1837, exclama: "Quan torni al meu país uniré Barcelona amb el meu poble amb ferrocarril". Després de molts pelegrinatges, l'india compleix el seu somni el 1848. Aquell ferrocarril, el primer de tota la Península, canviarà la història del territori.

Segons la historiadora Montserrat Carreras, abans de l'arribada del tren Badalona és un poble agrícola. "Hi ha petits tallers tèxtils, però a partir de mitjans de segle es produeix un procés d'industrialització molt fort", assenyala. A la ciutat s'hi instal·len fàbriques de cristall, de galetes, de cordes per a la Marina o fàbriques tèxtils. "Aquestes indústries se situen a banda i banda del ferrocarril i, en molts casos, les mateixes fàbriques tenen petites vies de tren que enllacen amb la línia general", afirma Carreras.

El tren ràpidament atrau la població de fora fins a la regió. Així, Badalona passa de tenir 5.700 habitants el 1848 a tenir-

ne més de 19.000 el 1905. "En aquell temps, la gent canvia molt de residència perquè viu de lloguer i, en gran part, a Badalona venen de la Catalunya rural. Però més tard, cap al 1920, també arribarà molta població de la resta de l'Estat", afirma la historiadora.

La industrialització també es veu afavorida per un altre fet. La zona fabril per excel·lència del nord barceloní, Sant Martí de Provençals, està sobresaturada, i a Badalona els terrenys són més barats. Tot i que les seues seguiran a Barcelona, la burgesia de la capital catalana i alguns inversos estrangers instal·len les seves fàbriques al poble que el 1897 aconseguirà la categoria de ciutat. Al mateix temps, aquest procés d'industrialització va aparellat amb una pèrdua gradual de la pesca al municipi i, en sintonia amb el que passa a tota la metròpoli, amb el naixement d'un moviment obrer que aquell any s'intenta reprimir amb el Procés de Montjuïc. La metròpoli comença a ser la metròpoli.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Els jardins més il·lustrats de l'Eixample

EIXAMPLE/ Els jardins Ferran Soldevila, integrats a l'edifici històric de la UB, són un autèntic oasi de pau i de natura en ple centre de Barcelona. Però, a més, aquest és un dels espais més interessants de la ciutat des d'un punt de vista botànic, perquè el seu origen era il·lustrar els primers estudiants de la universitat.

El que anomenem popularment l'edifici històric és un recinte dissenyat per l'arquitecte Elies Rogent que va veure la llum entre 1863 i 1882. El projecte anava molt més enllà de construir una simple seu. Després de la clausura de la Universitat de Cervera, els antics Estudis Generals, fundats el 1450, tornaven a Barcelona. Rogent es va atrevir a ubicar-los en una construcció neoromànica a la nova Barcelona que estava creixent més enllà de les muralles.

Més enllà de ser un oasi de pau i de natura a l'Eixample, destaquen per la seva riquesa botànica i el valor històric

En aquell edifici imponent, que tant va impressionar els barcelonins de l'època, Rogent va decidir col·locar uns jardins als claustres laterals. El seu objectiu era didàctic, i per això s'hi van plantar espècies d'arreu del món. Aquesta finalitat es va mantenir fins al 1995, quan es van obrir al

Foto: Ajuntament

públic en general i es van dedicar a l'hortoriador Ferran Soldevila. Des de llavors s'han convertit en un reducte de pau compartit per estudiants, visitants i una petita colònia de gats.

Però si els jardins Ferran Soldevila destaquen per alguna cosa, és per la seva riquesa botànica. Hi ha espècies exòtiques com el bellaombra, l'únic arbre que creix a la Pampa argentina; la iuca, el ginkgo, el

cedre de l'Himàlaia, l'àloe o els roures turc i australià. També hi ha espècies mediterrànies, com l'alzina, el pi pinyer, el xiprer, el garrofer i la figuera. Alguns exemplars de tots aquests arbres són els més antics que es conserven a la ciutat.

Als jardins s'hi pot accedir des de diversos punts. A banda i banda de l'entrada principal de la universitat hi ha els patis de Ciències (a la dreta) i de Lletres (a l'es-

querra) connectats per un passadís. Al llarg d'aquests claustres s'estén el jardí. Al pati de Lletres es poden veure tarongers amargs, xiprers i un ficus de Bengala. Al de Ciències s'hi troben magnòlies, xiprers i un altre ficus. I en la confluència dels dos camins, un espai central emmarcat per bancs de pedra, heura i arbres gegantins on hi ha un brollador i un estany romàntic habitat per peixos i granotes.

L'Institut Europeu del Disseny: escola de moda amb passat industrial

GRÀCIA/ L'Institut Europeu del Disseny és un molt bon model de reciclatge professional i arquitectònic. Una vella fàbrica tèxtil, la Macson, construïda l'any 1942, coneguda com el Duomo de la Vila de Gràcia i que va viure els millors moments de la indústria a Catalunya, reconvertida, o reciclada, en una escola de moda i disseny de projecció mundial al segle XXI.

Per aconseguir-ho, l'edifici original de la fàbrica es va transformar el 2011 en un espai de 5.000 metres quadrats on es van instal·lar l'IED Design, l'IED Moda i l'IED Visual Communication, tres departaments dedicats a la formació de futurs professionals tot seguint el sistema acadèmic anglès avalat per la Universitat de Westminster.

Rere el projecte educatiu de l'IED hi ha un italià, Francesco Morelli, que l'any 1966 va crear a Milà una escola internacional capaç de formar dissenyadors competitius a escala mundial. Avui dia compta amb dotze seus, a Itàlia, Espanya i Brasil. La de Barcelona acull cada any entorn de 700 estudiants estrangers de disseny, moda, arts visuals i comunicació.

Foto: Aj.

Un Parc de Recerca Biomèdica de cara al mar

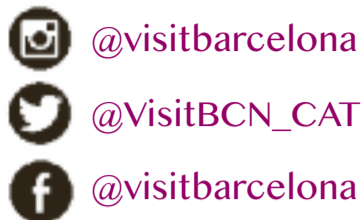
CIUTAT VELLA/ Situat a primera línia de mar, el Parc de Recerca Biomèdica no només és un referent europeu en investigació, sinó també un edifici emblemàtic.

Manel Brullet i Albert de Pineda van dissenyar el 2006 aquest edifici que sembla suspès en l'aire gràcies a un giny arquitectònic. La façana exterior, revestida de fusta, no arriba a tocar a terra, cosa que transmet a l'edifici aquesta lleugeresa. També destaca la forma el·líptica, oberta pel mig en forma de lletra U i que permet que els departaments estiguin encarats cap al mar.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

De fàbrica de llana a museu de pintura contemporània

Foto: Arxiu

SANT MARTÍ/ Un museu de pintura destaca enmig del districte tecnològic 22@, al carrer Roc Boronat. Es tracta del Museu Can Framis, de la Fundació Vila Casas, que exhibeix obres d'art en un edifici que un dia va ser una fàbrica de llana, durant l'època daurada de la indústria al Poblenou. Ara és un model de rehabilitació i de foment de la creativitat en un barri que ha canviat la indústria tradicional per la tecnologia.

La història de Can Framis comença durant la primera meitat del segle XIX. L'any 1840, Joan Framis apareix en uns documents com a propietari d'un establiment industrial a tocar de les aigües de la séquia de la Llacuna. Els mapes que es conserven d'aquella època mostren naus industrials i també casetes per a treballadors. El complex de Can Framis es

va convertir en poc temps en un dels més importants del sector dels acabats tèxtils de la vila de Sant Martí.

Després de la Guerra Civil, l'imperi dels Framis es va anar fragmentant. L'espai es va dividir per allotjar-hi noves empreses i altres activitats industrials, però el Poblenou industrial estava en decadència, i cap a finals del segle XX la degradació era molt evident.

UN ABANS I UN DESPRÉS

El 2009 va arribar la salvació: un projecte per transformar l'espai en un museu sense perdre el valor històric de l'edifici central. Jordi Badia, de l'estudi BAAS d'arquitectura, va rehabilitar dues de les tres naus originals i va substituir la tercera, que estava molt malmesa, per una nova edificació. Els tres espais,

més la vella xemeneia de grans dimensions, formen des de llavors una plaça molt àmplia que acull les instal·lacions del Museu de Pintura Contemporània Can Framis, on s'exposen al voltant de 300 obres des dels anys 60 fins a l'actualitat i que pertanyen a diversos artistes nascuts o residents a Catalunya. A banda, a l'Espai A0 de Can Framis se celebren exposicions temporals.

El museu, amb les seves parts de formigó bast, els maons a la vista i les finestres tapiades, tot cobert amb pintura grisa, vol representar el pas del temps i mostrar l'evolució de l'espai des de la fàbrica de llana del segle XIX fins al museu d'art contemporani del XXI. I al voltant, els jardins de Miquel Martí i Pol ofereixen una mica de pau i tranquil·litat en ple centre neuràlgic del 22@.

Sant Andreu

Una cocteleria molt indiana

Un dels petits secrets que amaga Sant Andreu és Villa Jazmines, una torre colonial situada a l'encreuament entre els carrers de Pinar del Río i de Francesc Tàrraga, al barri dels Indians. És un record molt ben conservat dels indians a Sant Andreu i un exemple notable de supervivència arquitectònica.

INDIANS A SANT ANDREU

Els indians és el nom que tenien els aventurers i comerciants catalans de finals del segle XIX i principis del XX que tornaven a casa després d'haver passat molts anys a les colònies espanyoles. Havien emigrat pobres i tornaven rics. En arribar, construïen grans mansions, vestien amb elegància i fins i tot actuaven com a mecenes i patrocinadors, cosa que els va fer molt populars a l'època. Aquelles cases d'indians que van construir són un molt bon exemple de la millor arquitectura d'aquells anys.

L'arquitecte Ferran Tarragó va projectar Villa Jazmines l'any 1920 per encàrrec d'un d'aquests indians, José Racionero Torres. Tot i que des dels anys 50 i fins al 1987 va allotjar l'escola Ferton, la casa encara conserva la seva aparença, amb una gran torre central, un antic mirador i les palmeres del jardí. Actualment, acull una cocteleria tan popular que ha prestat el seu propi nom a la casa: la Torre Rosa.

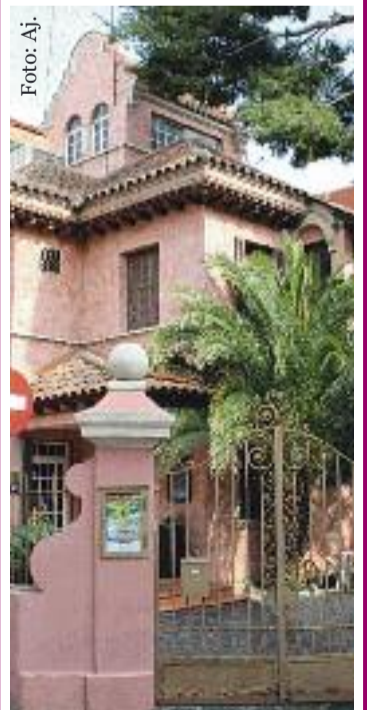

Foto: Aj.

La Masia de Can Fargues: fortalesa, casa de camp i escola de música

Foto: Ajuntament

HORTA - GUINARDÓ/ La Masia de Can Fargues forma part del paisatge d'Horta des del segle XII. El primer record que en conservem és el d'una torre defensiva que devia protegir el territori d'algun senyor feudal que desconeixem. Sí que sabem que al segle XIII passa a mans de la família de Josep Maria Pujol, que a poc a poc i al llarg de diverses generacions transforma aquella fortalesa militar en un important nucli agrícola que agrupava diverses edificacions i comprenia tot l'espai que avui ocupa el Parc del Guinardó.

Fins al segle XIX, Can Fargues era una casa de camp de manual, amb una residència principal, de dues plantes i unes golfes, casa de masovers i tots els serveis necessaris per a una masia: l'era, el paller, una bassa d'aigua, una capella i un celler.

El nom actual de l'emplaçament prové de Pere Fargas i la seva dona, Montserrat de Casanovas. Ella va adquirir la propietat a principis del segle XX i hi va viure fins a la seva mort, el 1948. La família va mantenir-ne el control fins que els hereus van vendre la propietat a l'empresa Unicompta el 1997.

Quan els veïns van saber els plans que la immobiliària tenia per a la masia es van mobilitzar per salvar-la. L'any 2009 van aconseguir que l'Ajuntament l'expropiés i que la Generalitat declarés la masia Bé Cultural d'Interès Nacional. Finalment, l'any 2012 es va acordar delimitar l'entorn per protegir l'edifici de qualsevol agressió. Avui, l'edifici principal de Can Fargues, la masia, allotja l'Escola Municipal de Música d'Horta-Guinardó.

Inflació | Perillen comerços pel preu de l'energia

La Fundació Barcelona Comerç ha alertat recentment que l'elevada inflació i l'augment dels costos de l'energia pot provocar el tancament de força comerços locals. L'entitat avisa que les xifres són inassumibles.

Els Premis Comerç reconeixen els millors establiments

GUARDONS ▶ Les Drassanes Reials van acollir el passat 9 de novembre la cerimònia de lliurament de la 23a edició dels Premis Comerç, que reconeixen els millors establiments comercials de la ciutat durant l'any 2022, i els Premis Mercats, que enguany arriben a la seva 11a edició. L'acte va comptar amb la presència de Jaume Collboni, primer tinent d'alcalde; Montserrat Ballarín, regidora de Comerç, i també de nombrosos representants de les associacions, eixos comercials i mercats municipals de la ciutat.

Els premis reconeixen els professionals en tota mena de categories, com per exemple a la proximitat i la innovació. Aquest premi el va guanyar la Drogueria Rovira per ser "un referent en l'especialització dels productes, en la qualitat de l'assessorament personalitzat i en el bon tracte cap al client". El Premi al Comerç Innovador va ser per al Labar-Laundry Bar, perquè "ofereixen un espai agradable i aco-

Els premis reconeixen el comerç local. Foto: Twitter (@BCN_Comerc)

llidor on els usuaris poden desenvolupar altres activitats d'oci o laborals mentre esperen que acabi el cicle de rentatge de les seves peces de roba".

Pel que fa al Premi al comerç sostenible, va recaure en Yes Future Positive Supermarket. I el primer Premi al Comerç Emblemàtic entregat pel jurat va

anar a parar a la Granja Viader. També es va concedir un premi a la tasca de contribució a la promoció, innovació i coneixement del comerç de la ciutat, que va ser per a la Fundació Barcelona Comerç. I el darrer premi va ser als mercats de Barcelona, que va recaure en la Fruteria Moreno, del Mercat del Carmel.

En marxa les obres del nou Mercat de Montserrat

EQUIPAMENTS ▶ Les obres per construir el nou Mercat de Montserrat ja estan en marxa, per fi, després de diversos endarreriments. L'edifici, que costarà 14 milions d'euros, està previst que estigui acabat el segon trimestre del 2024.

Mentre durin les obres, el mercat actual no deixarà de funcionar, ja que el nou edifici no es construeix al mateix lloc,

sinó que estarà situat a pocs metres, concretament, a l'espai d'aparcament actual, a l'illa entre la via Favència, el carrer d'Aiguablava, el de les Torres i el camí vell de la Pedrera.

El nou mercat tindrà una superfície de 10.000 metres quadrats distribuïts en quatre plantes. Hi haurà zones d'aparcament, espais de càrrega i des-càrrega i zones de joc infantil.

Panes Creativos s'emporta un premi pel seu panettone

PASTISSERIA ▶ Els millors panettones de l'estat es fan a Barcelona, i un dels guanyadors és una pastisseria de Nou Barris. I és que el Concurs Millor Panettone Artesà d'Espanya 2022 que organitza l'Escola de Pastisseria del Gremi de Barcelona ha premiat a dos comerços de la ciutat.

Així doncs, Barcelona s'ha emportat el premi al millor panettone tradicional i el millor panettone de xocolata. El pri-

mer cas és el de la pastisseria Panes Creativos, de Daniel Jordà, que té el local a la plaça de Garrigó, a Nou Barris. I el premi al millor panettone de xocolata ha estat pel pastisser Eric Ortuño, de L'Atelier, a l'Esquerra de l'Eixample.

Els premis s'han donat en el marc del Fòrum Gastronòmic de Barcelona, que s'ha celebrat entre el 7 i 9 de novembre a la Fira de Barcelona, a Montjuïc.

Hotels que són autèntiques joies
 Coneix l'Especialització Monument

B^{HH}
 Gremi d'Hotels de Barcelona

Ajuntament de Barcelona

La Casa dels Barris

espai línia

Girona, 52
 Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
 9:00h a 14:00h els divendres

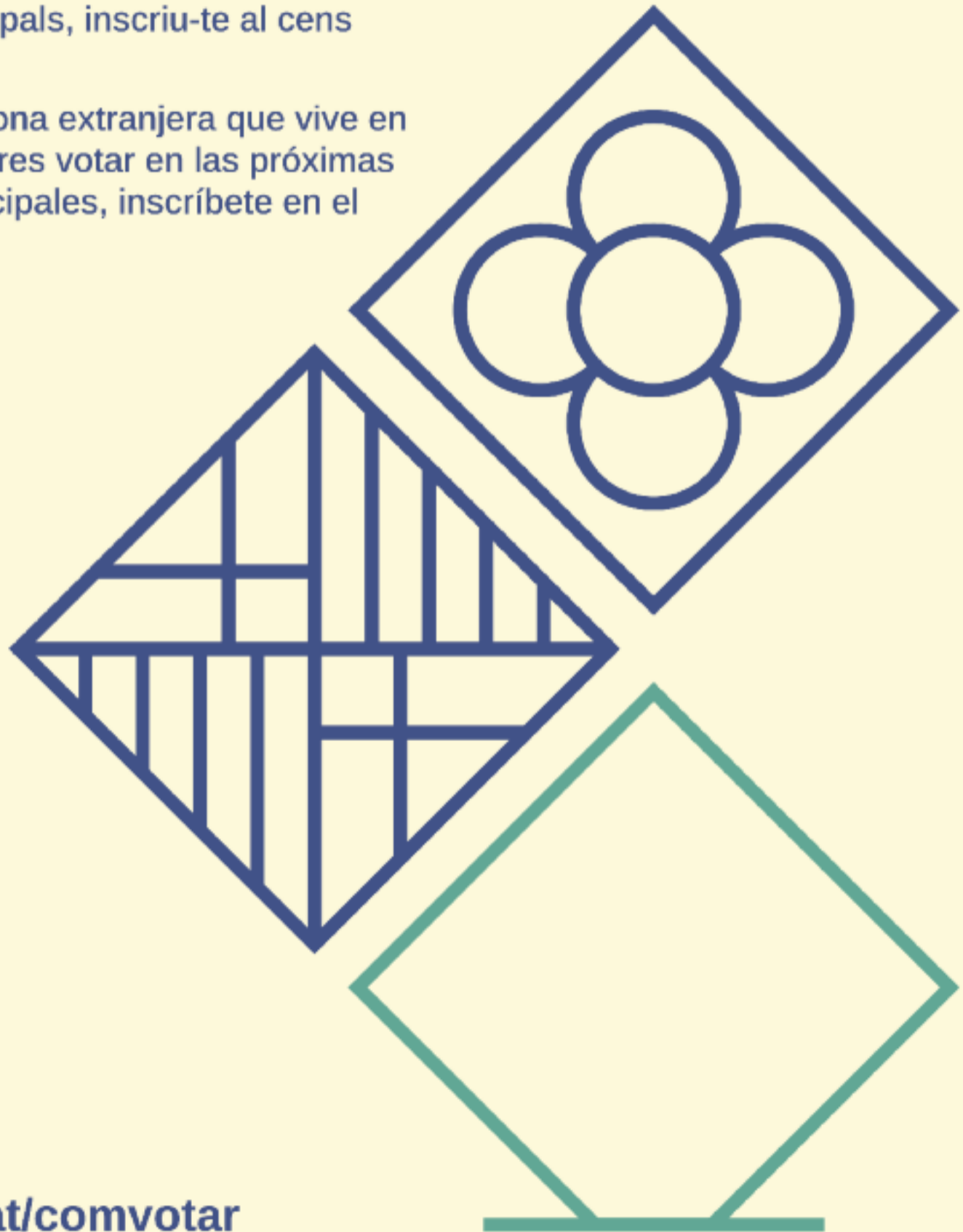

Si vius a Barcelona, decideixes a Barcelona

Si ets una persona estrangera que viu a Barcelona i vols votar en les pròximes eleccions municipals, inscriu-te al cens electoral.

Si eres una persona extranjera que vive en Barcelona y quieres votar en las próximas elecciones municipales, inscríbete en el censo electoral.

barcelona.cat/comvotar

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Més de 45.000 assistents al Mercat de Mercats

Fotos: Ajuntament

al salmó i a la tonyina i l'Espai de Consum Responsable i la fundació Espigoladors van il·lustrar els curiosos sobre com nés de fàcil i necessari reaprofitar el pa que comprem cada dia.

La fira ha posat èmfasi en la cuina de mercat, el reaprofitament dels aliments i la sostenibilitat

Una de les novetats d'aquesta edició, i que va generar molt d'interès, va ser una simulació d'una subhasta de peix. La Confraria de Pescadors de Barcelona va fer una demostració de com funciona una subhasta pública i els visitants van poder sentir-se per un dia peixaters o restauradors de llotja buscant les millors peces.

Una altra novetat va ser la presentació de *Temps de Mercats*, una guia receptari de productes de temporada escrita per Carme Gasull. És un llibre que reivindica "l'exotisme de proximitat", que no és altra cosa que una àmplia gamma de productes molt populars en altres èpoques i que s'estan convertint en aliments exòtics per a les noves generacions. La guia inclou també receptes per a cada estació de l'any i consells sobre cuina sostenible per evitar el malbaratament alimentari.

Mercats

El cap de setmana del 21 al 23 d'octubre va tenir lloc l'onzena edició del Mercat de Mercats, la fira que reivindica aquests espais municipals i que promou la gastronomia de proximitat i sostenible. 45.000 persones van acudir a la plaça de les Glòries Catalanes i van gaudir d'una festa amb molt de menjar, però també amb moltes activitats divulgatives i familiars.

Onze comerciants dels mercats de Barcelona van traslladar la seva parada per un dia a les Glòries per mostrar els seus productes de qualitat i de proximitat als visitants, que van disposar d'una zona de barbacoa i de pícnic on cuinar i menjar els aliments que compraven.

A més, la festa disposava d'un espai familiar on els infants van poder disfrutar de nombroses activitats, sempre relacionades amb la gastronomia i els mercats.

En aquesta edició, la fira ha posat èmfasi en la sostenibilitat i el reaprofitament alimentari, que han sigut el tema central de les ponències, els *showcookings*, els tasts i les presentacions que es van portar a terme al llarg del cap de setmana.

El xef Rafuel va defensar la cuina de mercat com la més sostenible, Anjalina Chugani va mostrar com es poden reaprofitar els llegums, Hung Fai va ensenyar als assistents a treure el màxim partit

Els bars dels mercats se sumen al Cafè Solidari de Sant Joan de Déu

Solidaritat

Més de 400 bars de l'àrea metropolitana de Barcelona han participat en la campanya del Cafè Solidari Sant Joan de Déu. Del 21 al 30 d'octubre els establiments han contribuït a conscienciar els clients sobre la soledat i han recollit fons per millorar la vida de les persones que la pateixen. El lema era: que tothom tingui algú amb qui fer un cafè.

En la campanya també han participat alguns bars dels mercats municipals, com el de Galvany (Cafés Caracas, El cafè del Galvany-El Rebot), el de Sarrià (Bar del Mercat de Sarrià), el de l'Estrella (Bar Estrella), el de l'Abaceria (Bar Cal Mingo y Loli) o el de les Corts (Visuara).

La soledat no desitjada afecta cada cop més persones a la ciutat i la campanya ha volgut abordar la qüestió en un dels espais més adequats, els bars i les cafeteries, que són els llocs on les persones solitàries van a cercar una mica de caliu.

Associem la soledat a la gent gran, però és un problema que afecta moltes més persones. L'Enquesta Òmnibus 2022 revela que 70.000 persones a Barcelona se senten soles freqüentment. Però, a més, el 22% dels infants o el 32% dels joves també se senten així de tant en tant.

L'Hospital de Sant Joan de Déu promou teràpies complementàries que són la clau per trencar el sentiment de soledat no desitjada i oferir la companyia que necessiten aquestes persones.

Foto: Sant Joan de Déu

consum sostenible i de proximitat

Reducció de l'horari dels llums de Nadal per estalviar

Nadal

En virtut del compromís global per estalviar energia, l'Ajuntament i les patronals del comerç i la restauració han acordat una reducció de 42 hores de l'enllumenat nadalenc a Barcelona. La regidora de Comerç, Mercats i Consum, Montserrat Ballarín, ha destacat que, "en el context de crisi energètica que estem vivint actualment, és essencial prendre mesures d'estalvi en l'enllumenat nadalenc, tenint en compte que aquesta iniciativa és molt necessària per al sector comercial, un dels que més està patint la crisi econòmica".

Precisament, per intentar conciliar ambdós compromisos, amb l'estalvi i amb el comerç, Ballarín remarca que s'ha "apostat per mantenir l'enllumenat però reduir els hora-

ris d'encesa, cosa que permet reduir el consum energètic i mantenir alhora l'esperit nadalenc als carrers".

Paral·lelament, i també per contribuir a la causa, l'Ajuntament garanteix que el 100% de bombetes seran LED, que tenen un consum energètic inferior a l'habitual.

ENCESA DE LLUMS

La campanya començarà el 24 de novembre a les 18.30 h i s'allargarà fins al 6 de gener. Els horaris d'encesa variaran segons el dia de la setmana. De diumenge a dijous s'encendran de 17.30 a 22 h. Divendres i dissabtes, de 17.30 a 23 h. El 31 de desembre i el 5 de gener, excepcionalment, l'horari s'allargarà fins a la 1 de la matinada. I el 24 de novembre, el dia de la inauguració, es mantindran enceses fins a les 24 h.

D'altra banda, el decret que contempla i regula aquesta reducció horària també condiciona el calendari i l'horari d'encesa a les possibles limitacions que es poguessin acordar des d'altres administracions públiques en cas d'emergència. Si això succeís, l'enllumenat de Barcelona es podria adaptar a les necessitats de forma automàtica.

L'Ajuntament també ha volgut recordar que, al marge dels llums instal·lats directament, el consistori finança el 75% de l'enllumenat que depèn de les associacions de veïns o comerciants. Les entitats que vulguin accedir a aquestes ajudes poden sol·licitar una subvenció o bé demanar al mateix Ajuntament que contracti i instal·li la il·luminació d'una zona determinada i abonar posteriorment el 25% de la factura corresponent a l'entitat.

EN PRIMERA PERSONA

"Part de l'èxit és que hi ha un comerç molt especialitzat"

Carlos Del Río

Centre de dia Vincles (Eix Comercial Fort Pienc)

L'Eix Comercial Fort Pienc en prepara una de ben grossa. Ens ho explica en Carlos Del Río, propietari del Centre de dia Vincles (Casp, 104) i president de l'Eix. Reivindica l'especialització, però cal treballar molt més les qüestions d'identitat.

Quines perspectives hi ha per al comerç al Fort Pienc?

Encara estem en una inèrcia que perdura des de l'obertura de mesures postcovid i l'arribada del turisme. Tot plegat és un context positiu quant a activitat, però no tant quant a rendiment.

Quin és el vostre punt fort?

Part de l'èxit del nostre barri, i s'ha vist durant la pandèmia, és que hi ha un comerç molt especialitzat. Hi ha persones que fan coses molt concretes, o que les fan molt bé, com l'atenció al client, que és molt professional.

I què podeu millorar?

Estem treballant en una campanya d'envergadura i que es preveu que tindrà molt d'èxit. Té l'objectiu de generar identitat de barri. Actualment n'hi ha, però no té res a veure amb la que hi pot haver en barris com Sants o el Poblenou, per exemple.

I l'Ajuntament, en què pot contribuir a la causa?

La queixa més recurrent al nostre barri és la neteja. És molt deficient quant a reg, quant a recollida de residus als comerciants, quant a la recollida després d'esdeveniments especials... Una mica desastrós, la veritat.

Foto: Ajuntament

Barcelona busca comerciants per dinamitzar els barris

Foto: Ajuntament

Negocis

L'Ajuntament ha posat en marxa dues convocatòries per captar projectes per a 36 locals municipals de planta baixa, 9 d'ells a Ciutat Vella. El consistori ofereix un lloguer per sota de mercat, entre un 30 i un 50% més barat, i altres condicions avantatjoses amb l'objectiu de reactivar econòmicament locals tancats i dinamitzar els barris.

La convocatòria general ofereix, d'una banda, 23 locals per sota dels 400 m², i, de l'altra, 4 locals grans, d'entre 400 i 1.000 m². En funció del tipus de negoci i de les necessitats del projecte es pot optar a uns o als altres, sempre amb preu públic i amb contractes d'un màxim de 10 anys de durada.

Les sol·licituds es poden presentar fins al 20 de gener de 2023 i els locals es poden visitar virtualment, i també en persona, abans de prendre cap decisió. Podeu informar-vos sobre la documentació necessària, les adreces i les visites al correu xarxalocals@bcn.cat.

NEGOCIS VIABLES I POSITIUS

Quant als requisits, es demana una declaració responsable que acrediti la solvència del sol·licitant i una oferta tècnica amb els detalls. Els criteris generals per valorar les propostes són la viabilitat del negoci i que tingui un impacte positiu en l'entorn, tant en l'àmbit econòmic com en el social, perquè també hi ha una convocatòria adreçada a projectes culturals. Igualment, es valorarà que el negoci estigui en situació de pressió immobiliària.

Christian Alarcón és passió

» L'exjugador del CF Montañesa sol anar a la Bombonera, on es sent un més: "Hi tinc amistats"
 » "Fins que tingui la il·lusió d'aquell nen petit, no deixaré de lluitar per ser un futbolista més complet", diu

Toni Delgado
NOU BARRIS

"Sense el futbol no seria feliç. Molts cops entreno sol perquè ho necessito, en gaudeixo i no vull deixar de créixer i millorar. Continuo sent aquell nen que només volia jugar amb la pilota i s'inventava porteries i terrenys de joc a tot arreu", confessa Christian Alarcón (Sabadell, 1995), lateral esquerre del CE Mataró.

Autèntic i enèrgic, Alarcón és pura força de voluntat. Mai es dona per vençut. "La meua vida és una lluita constant a dins i fora del camp, i ningú m'ha regalat res. Les meves victòries són fruit de la passió i l'esforç", es retrata.

Ara té altres prioritats, com les oposicions a bomber, però l'entrevista va ser model durant un temps. "No és un ofici gens

"La meua vida és una lluita constant a dins i fora del camp, i ningú m'ha regalat res", diu

fàcil perquè a darrere hi ha molta preparació i viatges. Has d'encaixar en el perfil de la productora. No es tracta de ser més guapo o més lleig", enraona el sabadellenc, que ha aparegut a diversos anuncis i en una pel·lícula anglesa.

Algunes de les seves millors escenes futbolístiques les va viure a Primera Catalana amb el CF Montañesa, "un club històric i

molt familiar en què tothom em va acollir molt bé, i vaig aprendre molt de cada company". Amb Toni Pérez com a entrenador va tenir força minuts i es va sentir important. "M'encanta anar a la Bombonera perquè hi tinc amics jugant i m'hi sento un més. A la Monta vaig gaudir d'una de les meves etapes més especials per com em sentia a la gespa i pel tracte humà. És la meua segona casa", assegura Alarcón.

EL SALT AL PRIMER EQUIP

Al CE Sabadell FC, on ha viscut dues etapes, va començar la seva trajectòria com a futbolista. Abans d'aterrar a Santa Coloma de Gramenet també va passar per la UE Rubí i la UFB Jàbac i Terrassa. A la UDA Gramenet va arribar a l'últim any de juvenil, un curs amb emocions extremes, perquè van perdre la categoria i van tenir diferents entrenadors. Tots li van donar molta confiança. La temporada següent Alarcón va fer el salt al primer equip: "Hi vaig anar amb noblesa i volent aprofitar al màxim els minuts que disposés. Vaig ser titular uns quants partits, però va venir un nou tècnic i, com que jugava menys, vaig acabar la temporada al Can Rull".

BLOQUEIG MENTAL

El seu capítol més complicat el va viure a la UE Sants de Tito Lossio. El relat d'Alarcón és d'una autocrítica impecable: "Crec que tenia cabuda en aquell equip, però em vaig desmoralitzar, no vaig confiar en mi i em van vèn-

Christian Alarcón, defensa del CE Mataró, durant un partit. Foto cedida

cer les pors i les inseguretats. M'ha quedat l'espina de no haver sabut aprofitar l'oportunitat".

El lateral esquerre va tenir un bloqueig mental un dels cursos en què "estava millor preparat físicament". Era el primer any de la pandèmia, va comptar amb un preparador físic i a casa s'entrenava "com un lleó matí i tarda". "No tenia equip, però sí que tenia el pressentiment que m'arribaria una oferta molt bona, com va ser. Em fa mal no haver donat el millor de mi ma-

teix a la UE Sants", completa. Quan Lossio es va reunir amb ell i li va comentar que potser no disposaria dels minuts que s'esperava, l'entrevista va marxar a l'FC Santboià de Rafa Leva, "que em coneixia molt". "Feia un temps havia estat a punt de fixar pel club, però al final no es va poder fer. Allà vaig recuperar la confiança", afegeix.

PROBLEMES PERSONALS

El seu penúltim club ha estat el CF Martorell, on fos titular o no

se sentia "un jugador important" i fort mentalment i física. En els últims mesos de temporada va patir un parell de problemes personals que van afectar el seu rendiment i no va con-

"M'ha quedat l'espina de no haver sabut aprofitar l'oportunitat a la UE Sants", confessa

cloure la temporada com hagués volgut. Alarcón necessitava començar des de zero i va decidir acceptar la "bona" proposta del CE Mataró, que ha apostat per ell i "és un altre club històric".

EL SEU PILAR

S'emociona parlant del Manolo, el seu pare i pilar de la seva vida perquè sempre ha estat al seu costat en tot moment. "Encara ara ve a veure'm als entrenaments i no es perd cap partit. És un alè constant i una persona extraordinària", el retrata.

INVERSIÓ

"Visc pel futbol, a vegades m'entreno massa i tot, i cuido la dieta. Els diners que puc cobrar competint els inverteixo a créixer com a jugador, en un entrenador personal o el que sigui. Vull millorar i veure'm el millor possible al camp per ajudar el meu equip al màxim. Fins que tingui la il·lusió d'aquell nen petit, no deixaré de lluitar per ser un futbolista més complet", tanca, enèrgic, Alarcón. Un jugador que és pura passió.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

Equipo de abogados especializados en asesoramiento y gestión de herencias

Gabinete de Abogados

Separaciones · Divorcios · Accidentes
Indemnizaciones · Despidos · Sociedades
Contratos mercantiles · Reclamaciones de cantidad · Recursos administrativos
Trámites de extranjería: *Cartas de invitación, permisos de residencia y trabajo, agrupaciones.*

Asesoramiento y Gestión de Empresas y Particulares

Creación de empresas · Laboral y Seguridad Social · Impuestos · Hacienda
Planificación fiscal · Constitución de sociedades · Inspecciones · Extranjería
Permisos de apertura · Declaraciones de renta, patrimonio...

Administración de Fincas

Gestión arrendamientos (Pisos, locales...)
Comunidades de propietarios · Tasaciones
Contratos de arras y arrendamientos
Tramitación hipotecas · Traspasos

Gestiones Notariales

Escrituras · Compra-Venta · Testamentos
Herencias · Donaciones · Poderes
Constitución de sociedades
Actas de notoriedad
Capitulaciones matrimoniales

Asesoramiento y Contratación de todo tipo de Seguros

Hogar · Vehículos · Motocicletas · Convenios colectivos · Empresa Arrendamientos
Pensiones · Responsabilidad civil
Seguro de comunidad

Inmobiliaria

Compraventa de inmuebles a nivel nacional (Pisos, locales, parkings, naves...)
Hipotecas
Permutas · Arrendamientos · Promociones
Peritaje de bienes y derechos inmobiliarios

Más que nunca, estamos cerca de ti

Honestidad y servicio, nuestro valor desde 1963

Oficinas Centrales

Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona
Tel. 933 506 400

Delegación

Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona
Tel. 935 210 640

WWW.VIAJULIA.COM

Síguenos en:

registre d'agents immobiliaris de Catalunya - akal 0266-1247

api

AFTCB

Viu en línia

videojocs | **Ghost Song**

Un joc futurista que ens porta a un planeta plagat de criatures, robots i perills. Per a PC, PS 4 i 5, Xbox One i Series X/S, i Switch.

No t'ho perdís

Foto: Oriol Darnés/ACN

Carrie Mae Weems

Barcelona acull una de les exposicions més àmplies que s'han fet mai de l'obra de Carrie Mae Weems. Es tracta de la mostra *Un gran gir dins del possible* i està repartida entre el centre KBr, la Fundació Foto Colectania i el MACBA. En un recorregut per la llarga trajectòria de Mae Weems, l'exposició tracta temes com les lluites socials, el racisme o el feminisme, entre altres. En declaracions a l'ACN, l'artista nord-americana s'ha mostrat "encantada" d'exposar a Barcelona, una ciutat que "desprèn art i vida per tot arreu". La mostra es podrà visitar fins al 15 de gener.

Famosos

Gerard Piqué (Barcelona, 1987) no travessa precisament el millor moment de la seva vida. El divorci amb Shakira i la batalla per la custòdia dels dos fills que tenen en comú (una batalla que el jugador ha perdut, perquè la cantant s'endurà els nens a Miami) han coincidit amb les seves pitjors actuacions al terreny de joc. Les queixes pel seu rendiment havien anat prenent força a mesura que avançava la temporada i, finalment, el passat 3 de novembre, un dels millors centrals de la història anuncia la seva retirada del futbol. Ho feia als 35 anys, per sorpresa i amb un emotiu vídeo publicat a les xarxes. Així, el del dia 5 va ser el seu darrer partit al Camp Nou. Va ser contra l'Almeria, en un estadi ple a vessar per agrair a Piqué tot el que ha fet per al club. "A la vida, quan et fas gran, t'adones que de vegades estimar és deixar marxar", va dir després del partit. I va prometre que tornarà.

La fitxa

QUI ÉS?

G E R A R D P I Q U É

ÉS FAMÓS PER...

Ser un dels millors centrals de la història
Ha estat clau al vestidor del Barça durant molts anys

QUÈ HA FET?

Penjar les botes
S'ha retirat del futbol des del club de la seva vida

A LES XARXES...

Llagrimeta
Qui més qui menys s'ha emocionat amb el seu comiat

Llibres

La vida secreta de la Sylvia Nolan
Núria Pradas

1964, Nova York. Després de la mort de la Sylvia Nolan, escriptora de fama internacional, la seva filla, la Idalia, una fotògrafa de 25 anys, rep una capsula. A dins hi troba unes cartes d'amor apassionades dirigides a la Sylvia i una fotografia del 1931 a Barcelona, on surt la seva mare de jove en companyia de dues noies més, la Lola, l'autora de les cartes, i la Cecília Ibars.

Teatre

Austràlia
Israel Solà

L'Elena ha rebut una trucada des d'Austràlia on la seva germana Laia li ha preguntat si li donaria un òvul per poder tenir un fill. No ha trigat ni dos segons a contestar que sí, i està a punt de creuar mig planeta per sotmetre's al procés d'hormonació i donació. La seva germana gran, la Mercè, s'ha entestat a acompanyar-la. A la Sala Flyhard de Barcelona.

Música

L'art d'estimar
Gessamí Boada

La cantautora Gessamí Boada ha publicat el seu tercer disc, *L'art d'estimar* (Satélite K). L'àlbum "neix d'una crisi personal, d'una ruptura de parella i del seu procés de superació", tal com explica l'artista a la seva pàgina web. Està format per nou cançons: set en català (entre les quals hi ha dos poemes de Miquel Martí i Pol musicats), una en francès i una en anglès.

Pelis i sèries

L'immensità
Emanuele Criales

Roma, anys 70. La Clara i en Felice s'han mudat a un pis nou. El seu matrimoni està acabat: ja no s'estimen, però són incapços de separar-se. Els mantenen units els seus fills, en els quals la Clara bolca el seu desig de llibertat. L'Adriana, la gran, té 12 anys i s'adona de la situació. Rebutja el seu nom i defensa que és un noi. Això acaba de fer trontollar l'equilibri familiar.

ESTILS DE VIDA

Guia d'alimentació per a infants

Foto: Pixabay

i NUTRICIÓ

Les dades de la Generalitat en referència al sobrepès i a l'obesitat infantil evidencien que 4 de cada 10 infants d'entre 6 i 12 anys tenen excés de pes. És un problema greu i que va en augment, i ha motivat la publicació de la nova guia *L'alimentació saludable en la primera infància*, editada per l'Agència de Salut Pública de Catalunya i adreçada a docents, a professionals que tracten amb infants i també a les famílies.

La guia destaca la primera infància com una etapa clau per a l'adquisició d'hàbits saludables i, en aquest sentit, recomana limitar el temps que els infants estan davant de mòbils o de pantalles i convida a estimular jocs que promoguin l'activitat física. Ambdues recomanacions tenen molt a veure també amb la nutrició, perquè el sedentarisme és causa directa del sobrepès.

Una de les novetats que inclou el document és una proposta de menús per a les escoles bressol i les llars d'infants. Es reforcen aspectes com la lactància materna i la complementarietat amb la introducció de nous aliments i de noves textures.

Aspectes com el vegetarianisme, el veganisme o els aliments de quilòmetre zero també tenen el seu espai a la guia.

Les claus .....

LACTÀNCIA

Es recomana la lactància materna fins als dos anys o fins que la mare o el nadó ho desitgin

TROSSOS

Els aliments sencers o trossets contribueixen al bon desenvolupament oral i bucodental

PROTEÏNES

No s'ha d'abusar de les proteïnes d'origen animal; s'han d'ajustar a les necessitats proteïques dels infants

PROCESSATS

Cal limitar el consum d'aliments ultraprocessats perquè contenen altes quantitats de sal, sucres i greixos

Foto: Freepik

NECESSITEM ALIMENTS BÀSICS PER CONTRIBUIR A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE 163 MIL PERSONES

Col·labora
bancdelsaliments.org

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español